

УДК 338.242.2:338.46

JEL Classification H54, L32, H56

DOI: 10.31767/nasoa.3-4-2025.03

А. О. АРТЕМЕНКО,

аспірант,

кафедра економічної теорії, обліку та оподаткування,

Київський національний університет будівництва і архітектури

ORCID: 0009-0004-6516-9963

Публічно-приватне партнерство як модель фінансування відбудови об'єктів критичної інфраструктури

Стаття присвячена актуалізації питання розвитку публічно-приватного партнерства як ключового інструменту фінансування та відновлення об'єктів критичної інфраструктури України в умовах післявоєнної відбудови. Доведено, що з огляду на масштабні воєнні руйнування та обмеженість бюджетних ресурсів, ППП є ефективним механізмом для залучення приватного капіталу, оптимального розподілу ризиків та впровадження інноваційних рішень. Метою дослідження є теоретичне узагальнення існуючих підходів та розроблення цілісної структурної моделі реалізації ППП задля поєднання економічних інтересів держави, бізнесу та суспільства для стійкого фінансування відбудови критичної інфраструктури. У статті проведено аналіз сучасних наукових підходів до розуміння сутності ППП, які акцентують увагу на його ролі у стимулюванні економічного розвитку та підвищенні ефективності розбудови інфраструктурних проєктів. Виявлено, що на практиці застосування ППП часто зводиться лише до фінансової співпраці, ігноруючи значущий вплив зовнішніх політичних, соціальних, технологічних чинників. На основі цього узагальнення систематизовано ключові фактори зовнішнього середовища (політико-правові, економічні, соціальні та технологічні), які критично визначають ефективність ППП саме у післявоєнних умовах. Автором запропоновано структурну модель публічно-приватного партнерства, яка включає чотири взаємопов'язані блоки: аналітично-моніторинговий (оцінка зовнішнього та внутрішнього середовища), стратегічно-планувальний (визначення форми ППП, узгодження інтересів стейкхолдерів), організаційно-реалізаційний (розподіл ресурсів, функцій і ризиків) та контрольо-адаптивний (оцінка результатів, моніторинг ефективності й коригування стратегії). Доведено, що впровадження моделі сприятиме підвищенню прозорості, гнучкості управління, ефективності інвестицій, довіри між партнерами та стійкості процесів післявоєнного відновлення критичної інфраструктури. Узагальнено, що ППП є перспективним механізмом сталого фінансування критичної інфраструктури, який забезпечує баланс між економічною доцільністю та суспільною значущістю проєктів. Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні методичних підходів до оцінки ефективності ППП і його інтеграції в національні програми післявоєнного відновлення.

Ключові слова: публічно-приватне партнерство, механізм фінансування, критична інфраструктура, післявоєнне відновлення, інвестиції, структурна модель, інновації, ефективність реалізації ППП, сталий розвиток.

A. ARTEMENKO,
Postgraduate Student,
Department of Economic Theory, Accounting and Taxation,
Kyiv National University of Civil Engineering and Architecture,
ORCID: 0009-0004-6516-9963

Public-Private Partnership as a Model of Financing the Reconstruction of Critical Infrastructure Facilities

The article is devoted to the actualization of the development of Public-Private Partnership (PPP) as a key instrument for financing and restoring critical infrastructure facilities in Ukraine under conditions of post-war reconstruction. It is proven that, given the large-scale military destruction and limited budget resources, PPP is an effective mechanism for attracting private capital, optimally allocating risks, and implementing innovative solutions. The aim of the study is the theoretical generalization of existing approaches and the development of a coherent structural model for PPP implementation, intended to combine the economic interests of the state, business, and society for sustainable financing of critical infrastructure. The article analyzes modern scientific approaches to understanding the essence of PPP, which focus on its role in stimulating economic development and increasing the efficiency of infrastructure project development. It is revealed that in practice, the application of PPP often comes down only to financial cooperation, ignoring the significant influence of external political, social, and technological factors. Based on this generalization, key external environmental factors (political-legal, economic, social, and technological) that critically determine the effectiveness of PPP specifically in post-war conditions are systematized. The author proposes a structural model of Public-Private Partnership which includes four interconnected blocks: the analytical-monitoring block (assessment of the external and internal environment), the strategic-planning block (determining the form of PPP, aligning stakeholders' interests), the organizational-implementation block (distribution of resources, functions, and risks), and the control-adaptive block (evaluation of results, performance monitoring, and strategy adjustment). It is proven that the implementation of the model will contribute to increasing transparency, management flexibility, investment efficiency, trust between partners, and the sustainability of post-war recovery processes of critical infrastructure. It is generalized that PPP is a promising mechanism for sustainable financing of critical infrastructure, which ensures a balance between economic expediency and the social significance of projects. The prospects for further research lie in the development of methodological approaches to assessing PPP effectiveness and its integration into national post-war recovery programs.

Keywords: *Public-Private Partnership, financing mechanism, critical infrastructure, post-war recovery, investments, structural model, innovations, PPP implementation effectiveness, sustainable development.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах воєнної агресії проти України відбудова об'єктів критичної інфраструктури, таких як енергетичні системи, транспортні мережі, водопостачання та телекомунікації, є одним з головних стратегічних завдань для забезпечення економічної стабільності і національної безпеки. За оцінками Київської школи економіки, загальні збитки інфраструктури станом на 2024 рік перевищують 170 млрд. дол. США, а потреби в

реконструкції сягають 500 млрд. дол. на найближче десятиліття [1]. Обмеженість державних бюджетних ресурсів, високі ризики інвестицій та необхідність швидкої модернізації зумовлюють пошук альтернативних моделей фінансування. Традиційні державні механізми не здатні повною мірою задовольнити ці вимоги через фіскальні обмеження та бюрократичні бар'єри.

Публічно-приватне партнерство (ППП) виступає перспективним інструментом, що дозволяє залучати приватний капітал, ділити ризики та впроваджувати інновації, однак відсутність системного підходу до його застосування в критичній інфраструктурі призводить до уповільнення відновлення, неефективного використання ресурсів та зростання залежності від зовнішньої допомоги. Проблема полягає в розриві між потенціалом PPP та реальними механізмами його реалізації, що не враховують специфіку післявоєнних умов, трансформацію регуляторного середовища та зміну інтересів стейкхолдерів. Відсутність стандартизованих моделей картографування ризиків та інтеграції PPP у національні програми відновлення призводить до зниження інвестиційної привабливості проектів, зростання корупційних ризиків та уповільнення економічного зростання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання публічно-приватного партнерства як механізму фінансування інфраструктурних проектів активно вивчається українськими науковцями. Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про активізацію наукових розвідок щодо PPP в умовах динамічного зовнішнього середовища. Н. Деєва та В. Хмурова [2] обґрунтовують інтереси зацікавлених сторін у PPP, акцентуючи на необхідності узгодження інтересів для мінімізації ризиків. О. Ємець та Н. Білошкурська [3] досліджують політико-економічні особливості PPP, визначаючи його як інструмент стимулювання регіонального розвитку. О. Мельниченко та О. Баснева [4] аналізують PPP як механізм розвитку паліативної допомоги, що може бути трансформовано для інфраструктурних проектів. О. Нагорна [5] розглядає PPP у відбудові України, підкреслюючи принципи інституційного забезпечення та максимальної віддачі. Г. Кузьменко та А. Телендій [6] пропонують інноваційні моделі PPP для відновлення зруйнованої інфраструктури, фокусуючись на ВОТ-моделях та інноваційних хабах. М. Забаштанський [7] висвітлює роль PPP у стимулюванні національної економіки, акцентуючи на залученні інвестицій. Д. Затонацький та С. Леонов [8] описують прогресивні практики реалізації PPP в критичній інфраструктурі, з акцентом на цифризацію. А. Шевченко [9] розкриває теоретичні засади PPP як інструмента післявоєнної відбудови. Водночас у сучасних дослідженнях бракує інтегрованих моделей адаптації PPP до фінансування критичної інфраструктури, що зумовлює потребу досліджень у цьому напрямі.

Метою дослідження є теоретичне узагальнення існуючих підходів та розроблення цілісної структурної моделі реалізації публічно-приватного партнерства задля поєднання економічних інтересів держави, бізнесу та суспільства для стійкого фінансування відбудови критичної інфраструктури України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Критична інфраструктура є основою національної безпеки та економічної стабільності, включаючи енергетику, транспорт, водопостачання та зв'язок. Воєнна агресія з боку росії призвела до руйнування понад 30% об'єктів, що створює безпрецедентний попит на фінансування відновлення – від інженерних мереж до телекомунікаційних систем. У зовнішньому середовищі посилюються регуляторні вимоги до безпеки,

зросла роль міжнародних донорів, а ринок інвестицій став більш ризикованим через геополітичну нестабільність, що підвищує цінність ППП як механізму розподілу ризиків та залучення експертизи.

Успішне виконання завдань післявоєнного відновлення України безпосередньо залежить від ефективності механізмів фінансування об'єктів критичної інфраструктури, що зумовлює потребу у впровадженні інноваційних моделей, зокрема публічно-приватного партнерства. Сфера критичної інфраструктури традиційно характеризується високою капіталомісткістю, тривалими строками окупності та значною залежністю від державного регулювання, що ускладнює залучення інвестиційних ресурсів.

В умовах загострення конкуренції за фінансові ресурси ППП постає як ключовий інструмент взаємодії держави та приватного сектору, спрямований на спільну реалізацію відновлювальних проєктів. Водночас, у практиці його застосування переважає трактування ППП як суто фінансового механізму, без урахування комплексного впливу політичних, соціальних та технологічних чинників зовнішнього середовища [2, с.101]. Такий редуційний підхід обмежує потенціал партнерства та не враховує високої чутливості інфраструктурних проєктів до динаміки зовнішніх процесів. Політична нестабільність, економічні дисбаланси, демографічні зміни та технологічні інновації мають безпосередній вплив на ефективність фінансування й реалізацію проєктів у сфері критичної інфраструктури.

Крім того, конкуренція за ресурси в секторі критичної інфраструктури України підсилюється впливом макроекономічних, правових та соціальних чинників. Умови воєнного стану, міграційні процеси та нерівномірність регіонального відновлення змінюють пріоритети фінансування. Формування ефективної моделі ППП в таких умовах потребує системного урахування зовнішнього середовища та трансляції його сигналів у політики ризик-менеджменту, інвестиційного планування та соціальної відповідальності [2-3].

Проблематика розвитку ППП набуває особливої актуальності в умовах післявоєнного відновлення України. ППП в сучасних умовах активно досліджується вітчизняними науковцями крізь призму інтересів стейкхолдерів, інноваційних моделей та соціально-економічних викликів. У праці Н. Деевої та В. Хмурової розкрито природу інтересів зацікавлених сторін у ППП та доведено, що успішна реалізація партнерських проєктів залежить від узгодження цілей держави, бізнесу та суспільства. Вчені акцентують увагу на узгодженні інтересів зацікавлених сторін у публічно-приватному партнерстві, зокрема через оцінку внеску, ризиків та механізмів діалогу, як чинників підвищення ефективності проєктів. Регуляторні зміни зумовлюють необхідність гнучкого управління партнерством [2].

Дослідження О. Ємець і Н. Білошкурської окреслює політико-економічні особливості функціонування державно-приватного партнерства в Україні, наголошуючи на необхідності вдосконалення нормативно-правової бази та підвищення прозорості інвестиційних процедур. Автори роблять висновок, що геополітичні та економічні фактори формують нову парадигму партнерства, у якій вирішальну роль відіграє розподіл ризиків та інновації [2].

О. Мельниченко та О. Баснева розглядають ППП як антикризовий механізм, спроможний ефективно поєднувати ресурси державного та приватного секторів для розвитку соціально значущих сфер, зокрема охорони здоров'я.

Зовнішні фактори формують парадигму репутації, у якій ключова роль належить прозорості та відповідальності [3].

Досліджуючи сутність поняття «публічно-приватне партнерство», слід зазначити, що воно значно ширше, ніж поняття «інвестиції» чи «концесія». Публічно-приватне партнерство – це система відносин між державою та приватним бізнесом, що передбачає довгострокову співпрацю з розподілом ризиків, ресурсів та відповідальності для реалізації соціально значущих проектів [2, с. 101]. М. Забаштанський розглядає ППП як каталізатор розвитку національної економіки, доводячи його здатність стимулювати інвестиційну активність і підвищувати ефективність державних витрат [7]. Ядром ППП є контрактна модель, що включає фінансування, будівництво, експлуатацію та передачу об'єктів, як ВОТ (build-operate-transfer) чи конвенційні угоди. Водночас, на відміну від традиційного фінансування, ППП у критичній інфраструктурі детерміноване зовнішніми чинниками, які держава не контролює, але до яких змушена адаптуватися.

Колектив авторів на чолі з О. Нагорною підкреслює, що у процесі післявоєнної відбудови ППП стає ключовим інструментом залучення міжнародних інвестицій, а також гарантує стійкість проектів через розподіл ризиків [5]. Водночас Д. Затонацький і С. Леонов аналізують прогресивні практики реалізації ППП у сфері критичної інфраструктури, підкреслюючи важливість стратегічного планування, управління ризиками та партнерських відносин із міжнародними донорами [8]. Теоретичні основи використання ППП у післявоєнній економіці узагальнено у праці А. Шевченка, де визначено ППП як інституційний механізм підвищення інвестиційної привабливості країни та зміцнення фінансової стійкості держави [9]. Узагальнюючи вищенаведене, можна зазначити, що сучасні дослідження окреслюють ППП не лише як форму співпраці держави та бізнесу, а як стратегічний інструмент економічного відновлення. Проте більшість наукових праць залишає відкритим питання практичної імплементації партнерських механізмів саме у фінансуванні об'єктів критичної інфраструктури, що й визначає наукову новизну даного дослідження.

У таблиці 1 узагальнено ключові фактори, що формують умови реалізації публічно-приватного партнерства у фінансуванні критичної інфраструктури. Такий підхід забезпечує комплексне розуміння зовнішнього контексту функціонування ППП і слугує аналітичною основою для розроблення адаптивних механізмів фінансування відбудови.

Ефективність реалізації публічно-приватного партнерства у фінансуванні критичної інфраструктури безпосередньо залежить від динаміки факторів зовнішнього середовища. Політико-правові чинники визначають рамкові умови функціонування ППП, формуючи рівень правової стабільності, довіри інвесторів та гарантій безпеки у воєнний і післявоєнний періоди. Економічні фактори, зокрема інфляція, дефіцит бюджету й інвестиційні ризики, зумовлюють потребу у диверсифікації джерел фінансування та впровадженні змішаних моделей партнерства. Соціальні аспекти акцентують увагу на необхідності орієнтації проектів на сталий розвиток, соціальну відповідальність і врахування потреб громад. Технологічні фактори є ключовим каталізатором модернізації інфраструктури, сприяючи підвищенню ефективності та прозорості управління. У комплексі ці фактори формують нову парадигму ППП, орієнтовану не лише на економічну доцільність, а й на довгострокову стійкість і суспільну значущість проектів.

**Ключові фактори впливу на публічно-приватне партнерство
у фінансуванні критичної інфраструктури**

Група факторів	Характеристика	Вплив на ППП	Очікувані результати реалізації
Політико-правові	Воєнні ризики, невизначеність нормативного середовища, динамічні зміни у сфері державно-приватного регулювання.	Посилення ролі державних гарантій, потреба у прозорих механізмах контролю, збільшення юридичних вимог до безпеки проєктів.	Зниження інституційних ризиків, зростання довіри приватних інвесторів, активізація міжнародної співпраці.
Економічні	Макроекономічна нестабільність, інфляційні процеси, дефіцит державного бюджету, високі інвестиційні ризики.	Збільшення потреби у приватному капіталі, використання змішаних фінансових моделей, залучення донорських коштів.	Оптимізація витрат, ефективний розподіл ризиків між сторонами партнерства, забезпечення фінансової стійкості проєктів.
Соціальні	Демографічні зміни, відтік кваліфікованих кадрів, запит на соціально відповідальне відновлення інфраструктури.	Зміна фокусу партнерств на сталий розвиток і добробут громад, врахування соціальних потреб у проєктному плануванні.	Зростання соціальної легітимності ППП-проєктів, підвищення підтримки з боку суспільства, формування довіри до держави.
Технологічні	Активна цифровізація, поширення інноваційних рішень у сфері енергетики, транспорту, комунальної інфраструктури.	Впровадження «розумних» технологій, автоматизованих систем моніторингу, енергоефективних технологій.	Підвищення ефективності управління проєктами, модернізація об'єктів критичної інфраструктури, скорочення експлуатаційних витрат.

Джерело: розроблено автором на основі [3; 4; 8]

Ефективність реалізації публічно-приватного партнерства у фінансуванні критичної інфраструктури безпосередньо залежить від динаміки факторів зовнішнього середовища. Політико-правові чинники визначають рамкові умови функціонування ППП, формуючи рівень правової стабільності, довіри інвесторів та гарантій безпеки у воєнний і післявоєнний періоди. Економічні фактори, зокрема інфляція, дефіцит бюджету й інвестиційні ризики, зумовлюють потребу у диверсифікації джерел фінансування та впровадженні змішаних моделей партнерства. Соціальні аспекти акцентують увагу на необхідності орієнтації проєктів на сталий розвиток, соціальну відповідальність і врахування потреб громад. Технологічні фактори є ключовим каталізатором модернізації інфраструктури, сприяючи підвищенню ефективності та прозорості управління. У комплексі ці фактори формують нову парадигму ППП, орієнтовану не лише на економічну доцільність, а й на довгострокову стійкість і суспільну значущість проєктів.

Розроблення структурної моделі публічно-приватного партнерства є ключовою передумовою формування системного та прозорого механізму фінансування процесів післявоєнної відбудови об'єктів критичної інфраструктури (рис.1). Така модель забезпечує узгодження економічних інтересів держави, приватного сектору та місцевих громад, створюючи умови для ефективного

розподілу ризиків і підвищення результативності інвестиційних рішень. Її впровадження сприятиме активізації залучення приватного капіталу, зміцненню довіри до державних інфраструктурних ініціатив, підвищенню прозорості управління фінансовими потоками та формуванню стійких засад економічного відновлення України.

Рис. 1. Структурна модель публічно-приватного партнерства для фінансування відбудови об'єктів критичної інфраструктури

Джерело: розроблено автором

Запропонована структурна модель публічно-приватного партнерства для фінансування відбудови об'єктів критичної інфраструктури (рис.1) відображає системний підхід до організації фінансування відбудови об'єктів критичної інфраструктури, забезпечуючи логічну послідовність етапів – від аналітики до контролю результатів. Аналітично-моніторинговий блок формує інформаційну основу прийняття рішень, дозволяючи своєчасно виявляти ризики та інвестиційні можливості у мінливому післявоєнному середовищі. Стратегічно-планувальний блок забезпечує узгодження інтересів держави, бізнесу та суспільства, що є передумовою залучення приватного капіталу до інфраструктурних проєктів. Організаційно-реалізаційний блок зосереджується на практичному впровадженні партнерських моделей, сприяючи ефективному розподілу ресурсів, ризиків та відповідальності між сторонами. Контрольно-адаптивний блок гарантує зворотний зв'язок і гнучкість управління, дозволяючи оперативно коригувати стратегію ППП відповідно до економічних змін і результатів аудиту. Таким чином, модель сприяє підвищенню прозорості, ефективності та стійкості процесів відбудови, забезпечуючи баланс між економічними інтересами та суспільною відповідальністю учасників партнерства.

Висновки. Публічно-приватне партнерство виступає ключовим механізмом фінансування відбудови критичної інфраструктури України, здатним забезпечити ефективну мобілізацію приватного капіталу, розподіл ризиків і впровадження інноваційних рішень. Аналіз наукових підходів і практичного досвіду показує, що ефективність ППП значною мірою визначається політико-правовою стабільністю, економічними умовами, соціальною підтримкою та рівнем технологічного розвитку. Запропонована структурна модель ППП інтегрує ці чинники в єдину систему управління, що включає аналітичний, стратегічний, організаційний і контрольний блоки, спрямовані на підвищення результативності партнерських проєктів. Реалізація цієї моделі дозволяє забезпечити прозорість фінансових процесів, узгодження інтересів стейкхолдерів і гнучкість реагування на виклики післявоєнного періоду. Таким чином, ППП може стати фундаментом для відновлення національної інфраструктури, підвищення інвестиційної привабливості країни та зміцнення її економічної безпеки.

Доцільно зосередити подальші наукові розвідки на розробленні методичних підходів до оцінки ефективності реалізації ППП у критичній інфраструктурі та на адаптації міжнародного досвіду до українських умов післявоєнного відновлення.

Список використаних джерел

1. Сума збитків інфраструктури України наблизилася до \$170 мільярдів – KSE. Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3960112-suma-zbitkiv-infrastrukturi-ukraini-nablizilasa-do-170-milardiv-kse.html>
2. Деева Н., Хмурова В. Публічно-приватне партнерство: інтереси зацікавлених сторін. *Економіка України*. 2024. Т. 61, № 9(682). С. 99-106. DOI: 10.15407/economyukr.2018.09.099
3. Смець О., Білошкурська Н. Політекономічні особливості державно-приватного партнерства. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону*. 2021. №2(17). С. 67–76. DOI: 10.15330/apred.2.17.67-76
4. Мельниченко О. А., Баснева О. О. Публічно-приватне партнерство як механізм розвитку паліативної допомоги в Україні. *Державно-приватне партнерство –*

- важливий інструмент антикризової політики: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції, 12 квітня 2019 р. Харків: Вид-во ХТЕІ КНТЕУ, 2019. С. 30–33. URL: <https://repo.knmu.edu.ua/items/86580120-07d7-492f-9b45-4866fec25f23>
5. Нагорна О., Васильшенко Ю., Рябий Ю., Мураховський М. Державно-приватне партнерство у відбудові України. *Актуальні проблеми економіки*. 2024. №11 (281). С.101-108. URL: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2024/11/11.24._topic_Olha-Nahorna-Vasylyshen-Yurii-Riabyi-Rostyslav-Murakhovskiyi-Maksym-101-108.pdf
 6. Кузьменко Г., Телендій А. Інноваційні моделі публічно-приватного партнерства у відбудові зруйнованих територій: виклики та можливості. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2024. №4(76). С.71-77. DOI: 10.32689/2523-4625-2024-4(76)-9
 7. Забаштанський М., Ломонос Р., Бессараб Р. Роль державно-приватного партнерства у стимулюванні розвитку національної економіки. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2024. №4(40). С.9–19. DOI: 10.25140/2411-5215-2024-4(40)-9-19
 8. Затонацький Д., Леонов С. Прогресивні практики реалізації проєктів державно-приватного партнерства в царині критичної інфраструктури. *Socio-Economic Relations in the Digital Society*. 2024. Т. 1, № 51. С. 59–72. DOI: 10.55643/ser.1.51.2024.554
 9. Шевченко А. Е. Теоретичні засади дослідження державно-приватного партнерства як інструмента післявоєнної відбудови економіки України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2024. № 82 Том 2 (2024). С.284-288. DOI: 10.24144/2307-3322.2024.82.2.45
 10. UCIPR Research. Дослідження ініціатив у сфері повоєнного відновлення регіонів України (USAID/UCIPR). 229 с. URL: https://ucipr.org.ua/images/files/1832/1832_file.pdf

References

1. Suma zbytkiv infrastruktury Ukrainy nablyzylasia do \$170 miliardiv – KSE [The amount of damage to Ukraine's infrastructure has approached \$170 billion – KSE]. *Ukrinform*. Retrieved from <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3960112-suma-zbitkiv-infrastrukturi-ukraini-nablizilasa-do-170-milardiv-kse.html> [in Ukrainian].
2. Dieieva, N., & Khmurova, V. (2024). *Publichno-pryvatne partnerstvo: interesy zatsikavlenykh storin* [Public-private partnership: interests of stakeholders]. *Ekonomika Ukrainy*, 61(9(682)), 99–106. DOI: 10.15407/economyukr.2018.09.099 [in Ukrainian].
3. Yemets, O., & Biloshkurska, N. (2021). *Politekonomichni osoblyvosti derzhavno-pryvatnoho partnerstva* [Political and economic features of public-private partnership]. *Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu*, 2(17), 67–76. DOI: 10.15330/apred.2.17.67-76 [in Ukrainian].
4. Melnychenko, O. A., & Basnieva, O. O. (2019). *Publichno-pryvatne partnerstvo yak mekhanizm rozvytku paliatyvnoi dopomohy v Ukraini* [Public-private partnership as a mechanism for developing palliative care in Ukraine]. In *Derzhavno-pryvatne partnerstvo – vazhlyvyi instrument antykrizovoi polityky: Proceedings of the IV International Scientific and Practical Conference, April 12, 2019* (pp. 30–33). Kharkiv: Vyd-vo KhTEI KNTUEU. Retrieved from <https://repo.knmu.edu.ua/items/86580120-07d7-492f-9b45-4866fec25f23> [in Ukrainian].
5. Nahorna, O., Vasylyshenko, Yu., Riabyi, Yu., & Murakhovskiyi, M. (2024). *Derzhavno-pryvatne partnerstvo u vidbudovi Ukrainy* [Public-private partnership in the reconstruction of Ukraine]. *Aktualni problemy ekonomiky*, 11(281), 101–108. Retrieved from https://eco-science.net/wp-content/uploads/2024/11/11.24._topic_Olha-Nahorna-Vasylyshen-Yurii-Riabyi-Rostyslav-Murakhovskiyi-Maksym-101-108.pdf

-
-
- science.net/wp-content/uploads/2024/11/11.24._topic_Olha-Nahorna-Vasylyshen-Yurii-Riabyi-Rostyslav-Murakhovskyi-Maksym-101-108.pdf [in Ukrainian].
6. Kuzmenko, H., & Telendii, A. (2024). Innovatsiini modeli publichno-pryvatnoho partnerstva u vidbudovi zruinovanykh terytorii: vyklyky ta mozhlyvosti [Innovative models of public-private partnership in the reconstruction of destroyed territories: challenges and opportunities]. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoi Akademii upravlinnia personalom. Politychni nauky ta publichne upravlinnia*, 4(76), 71–77. DOI: 10.32689/2523-4625-2024-4(76)-9 [in Ukrainian].
 7. Zabashtanskyi, M., Lomonos, R., & Bessarab, R. (2024). Rol derzhavno-pryvatnoho partnerstva u stymuliuvanni rozvytku natsionalnoi ekonomiky [The role of public-private partnership in stimulating the development of the national economy]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, 4(40), 9–19. DOI: 10.25140/2411-5215-2024-4(40)-9-19 [in Ukrainian].
 8. Zatonatskyi, D., & Lieonov, S. (2024). *Prohresyvni praktyky realizatsii proektiv derzhavno-pryvatnoho partnerstva v tsaryni krytychnoi infrastruktury* [Progressive practices for implementing public-private partnership projects in critical infrastructure]. *Socio-Economic Relations in the Digital Society*, 1(51), 59–72. DOI: 10.55643/ser.1.51.2024.554 [in Ukrainian].
 9. Shevchenko, A. E. (2024). *Teoretychni zasady doslidzhennia derzhavno-pryvatnoho partnerstva yak instrumenta pisliavoiennoi vidbudovy ekonomiky Ukrainy* [Theoretical Principles of Research on Public-Private Partnership as an Instrument for Post-War Reconstruction of the Ukrainian Economy]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Pravo*, 82(2), 284–288. DOI: 10.24144/2307-3322.2024.82.2.45 [in Ukrainian].
 10. UCIPR Research. (2024). *Doslidzhennia initsiatyv u sferi povoiennoho vidnovlennia rehioniv Ukrainy (USAID/UCIPR)* [Research of initiatives in the field of post-war recovery of Ukraine's regions (USAID/UCIPR)]. Retrieved from https://ucipr.org.ua/images/files/1832/1832_file.pdf [in Ukrainian].

Посилання на статтю:

Артеменко А. О. Публічно-приватне партнерство як модель фінансування відбудови об'єктів критичної інфраструктури. *Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту: зб. наук. праць*. 2025. № 3–4. С. 29–38. DOI: 10.31767/nasoa.3-4-2025.03

Link to the article:

Artemenko, A. (2025) Publichno-pryvatne partnerstvo yak model finansuvannia vidbudovy ob'ektiv krytychnoi infrastruktury [Public-Private Partnership as a Model of Financing the Reconstruction of Critical Infrastructure Facilities]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii statystyky, obliku ta audytu – Scientific Bulletin of the National Academy of Statistics, Accounting and Audit*, 3–4. 29–38. DOI: 10.31767/nasoa.3-4-2025.03